

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број Гж 3439/13
Дана 25.02.2014. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Милице Богдан Личен, председника већа, Бранке Маљковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца **М. Г.** из М., улица ..... број ..., кога заступа Е. Г., адвокат у З., против **тужених Г. З.**, кога заступа Ј. п. Г. З. и **Р. С.**, коју заступа Р. ј. п., ради утврђења, одлучујући о жалби тужиоца и о жалби туженог Г. З., изјављеним против пресуде Основног суда у Зрењанину пословни број 27П 794/12 од 04.04.2013. године, у седници већа одржаној 25.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба туженог Г. З. **ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА** па се пресуда Основног суда у Зрењанину пословни број 27П 794/12 од 04.04.2013. године **ПРЕИНАЧАВА** у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и у делу одлуке о трошковима парничног поступка (став 2, 3 и 5 изреке) тако што се

- одбија тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је тужилац по правном основу сопствене изградње и одржаја стекао право својине на стамбено пословној згради која се налази у М. у улици ...., површине 60 м²—пословна зграда за коју није утврђена делатност, изграђена на парцели ...../.. (означена као објекат 1, део у површини 35 м²) и на парцели број ...../.. (означен као објекат 1, део у површини од 25 м²), право својине на објекту број 2 чија је површина 143 м², објекту број 3 чија је површина 78 м², изграђени на парцелама број ...../.. као и право својине на делу објекта број 2 у површини од 15 м², изграђен на парцели број ...../.. што су тужени дужни трпети да се на основу пресуде у катастарским књигама изврши укњижба права власништва у корист тужиоца и да се обавезу тужени да му накнаде трошкове парничног поступка

- обавезује тужилац да туженом Г. З. на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 82.500,00 динара а туженој Р. С. да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 48.000,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења,

- док се жалба туженог Г. З. у преосталом делу и жалба тужиоца у целости ОДБИЈАЈУ и првостепена пресуда у делу којим је одбијен приговор стварне

ненадлежности Основног суда у Зрењанину у овој правној ствари (став 1 изреке) и у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца (став 4 изреке) **ПОТВРЂУЈЕ**.

Обавезује се тужилац да туженом Г. З. на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара, у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности истакнут од стране туженог Г. З. за поступање Основног суда у Зрењанину у овој правној ствари а по делу тужбеног захтева којим се тражи утврђење и упис права коришћења на грађевинском земљишту. Ставом другим изреке утврђено је да је тужилац по правном основу сопствене изградње и одржаја стекао право својине на стамбено пословној згради која се налази у М. у улици .... .., површине 60 м²– пословна зграда за коју није утврђена делатност, изграђена на парцели .../. (означена као објекат 1, део у површини 35 м²) и на парцели број .../. (означен као објекат 1, део у површини од 25 м²), право својине на објекту број 2 чија је површина 143 м², објекту број 3 чија је површина 78 м², изграђеним на парцелама број .../. као и право својине на делу објекта број 2 у површини од 15 м², изграђен на парцели .../., а ставом трећим изреке обавезани су тужени Г. З., као правни следбеник Општине З. и Р. С. да су дужни трпети да се на основу пресуде у катастарским књигама изврши укњижба права власништва у корист тужиоца. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се утврди да је тужилац стекао право коришћења земљишта–целе парцеле .../. површине 9735 м², која се састоји од земљишта под зградом и другим објектом (бројеви дела парцеле 1, 2, 3 чија је површина 35 м², 143 м² и 78 м²) и земљишта уз зграду и у други објекат (бројеви дела парцеле 4 и 5 чија је површина 309 м² и 9170 м²) као и право коришћења земљишта–целе парцеле .../. површине 1513 м², која се састоји од земљишта под зградом и делом зграде (бројеви парцела 1 и 2 чија је површина 25 м² и 15 м²) и земљишта уз зграду и други објекат (део парцеле број 3 чија је површина 1473 м²) и да се обавезе тужени Г. З. као правни следбеник Општине З. и Р. С. да су дужни трпети да се на основу пресуде у катастарским књигама изврши укњижба права власништва и права коришћења у корист тужиоца. Ставом петим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 84.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.04.2013. године до исплате, у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили тужилац и тужени Г. З., побијајући је, тужилац из свих законом предвиђених разлога у делу којим је одбијен његов тужбени захтев, а тужени Г.З. у делу којим је одбијен приговор стварне ненадлежности првостепеног суда, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и у делу одлуке о трошковима парничног поступка из свих законом предвиђених разлога.

Тужилац је дао одговор на жалбу туженог Г. З., а тужени Г. З. је дао одговор на жалбу тужиоца.

Испитујући побијану пресуду сходно одредби члана 372. став 2. Закона о парничном поступку, овај суд је нашао да је жалба тужиоца неоснована, а да је жалба туженог Г. З. делимично основана.

У првостепеном поступку, поред осталог, утврђено је да је дана 29.06.1981. године у З. закључен купопродајни уговор између И. Т. из З. као продавца и С. Б. из З. као купца, предмет којег уговора је била некретнина у уписана у земљишно књижи уложак број 2629 к.о. З. под топ.бр. 8368/26 ораница од 1 x 24 а 87 м², кат. парц. број ...../.., коју је купац купио по цени од 800.000,00 динара. Продавац је својим потписом потврдио да је купопродајна цена исплаћена у целости. Купац је ступио у посед наведене некретнине.

Дана 24.05.1989. године код К. за у., с.-к. д. и з. ч. с., по предмету предаје градског грађевинског земљишта Општини З. без накнаде, по предмету Т. И. из М., исти је изјавио да је земљишно књижи и катастарски корисник градског грађевинског земљишта уписаног у зкњ.ул.бр. 26529 и поседовни лист број 14420 к.о. З., парцела топ.бр...../.. којој одговара кат. парц. број .../.. површине 1 x 24 а 87 м² и да остаје код захтева за предају поседа предметног земљишта Општине З. без накнаде у складу са одредбама одлуке о грађевинском земљишту, с обзиром на то да је на истом С. Б. из М. започео градњу.

На основу решења УТУ З. за у. од 09.04.1991. године извршена је деоба катастарске парцеле број .../.. тако што су формиране две парцеле и то кат. парц. број .../.. површине од 98 а 34 м² и кат. парц. број.../.. површине 11 а 40 м².

На основу решења УТУ З. за у. од 09.04.1991. године извршена је деоба парц. број .../.. тако што су формиране две парцеле и то парц. број .../.. површине 11 а 39 м² и парц. број ...../.. површине 50 м².

Споразумом закљученим дана 24.02.1992. године између С. Б. из М., Г. М. из М., Г. А.е из М. и Б. И. из М. констатовано је да је дана 01.07.1991. године сачињен купопродајни уговор између С. Б. као продавца и Г. А. и Б. И. као купаца, да је предмет уговора кућа–стамбена зграда у улици ..... број 5, да је уговорена купопродајна цена 35.000 ДМ, да је купац одмах исплатио 5.000 ДМ на име купопродајне цене. Приликом сачињавања споразума констатовано је да је на дан сачињавања споразума укупан преостали дуг по основу преосталог износа купопродајне цене у целости исплаћен, као и да су стварни купци некретнине Г. М. и Г. А. а да Б. И. одустаје од намере да буде купац предметне некретнине. Приликом закључења овог споразума тужилац није проверавао власништво продавца С. Б. и приликом куповине мислио је да купује све, и кућу и цело земљиште које се налази иза куће.

Након куповине предметне некретнине 1991. године, тужилац је насипао земљиште а потом својим средствима градио објекте. Тужилац је градио без пројекта и без грађевинске дозволе.

Дана 29.07.1992. године тужилац је поднео захтев за усаглашавање бесправно подигнутих објеката који се налазе у З. у улици М. И. број ..., приложивши записник о извршеном увиђају на лицу места од стране урбанистичког инспектора, у предмету инспекцијског надзора над изградњом објеката власника С. Б., предлог Комисије за усаглашавање бесправне градње да се наведени бесправни изграђени објекти легализују–задрже на парцели катастарски број .../.. трајно и уговора о учешћу у трошковима уређења грађевинског земљишта.

Решењем С. за у., с. к. д. и з. ж. с. Општине З. од 30.07.1992. године утврђено је да се на кат. парц. број ..... к.о. З. налази бесправно изграђена приземна стамбена зграда габарита 10 x 8 метара површине 80 м² у М., у улици М. И. број ..., те да се одобрава Г.

М. и А. из М. локација и трајно задржавање бесправно изграђене стамбене зграде, а Општинском суду у З. да упише у земљишне књиге приземну стамбену зграду из диспозитива решења.

У листу непокретности број 22340 к.о. З. I, парцела број ...../.. М. И., уписана је зграда број 1 пословна зграда за коју није утврђена делатност, објекат преузет из земљишне књиге, земљиште под зградом површине 35 м², градско грађевинско земљиште, зграда број 2 помоћна зграда, објекат изграђен без одобрења за градњу, земљиште под зградом површине 1 а 43 м², градско грађевинско земљиште, зграда број 3, помоћна зграда, објекат изграђен без одобрења за градњу, земљиште под зградом површине 78 м², градско грађевинско земљиште, земљиште уз зграду површине 3 а 9 м², градско грађевинско земљиште и ливада 3. класе, површине 91 а 70 м² и парцела број ...../.. М. И., зграда број 1, породична стамбена зграда, објекат изграђен без одобрења за градњу, земљиште под зградом површине 15 м², градско грађевинско земљиште и ливада 3. класе површине 14 а 73 м², градско грађевинско земљиште.

На катастарској парцели број ...../.. и ...../.. налази се део зграде са катастарске парцеле број .../... Зграда број 1 са катастарске парцеле ...../.. је укупне површине 64 м² од чега се 35 м² налази на катастарској парцели ...../.. а део од 14 м² на катастарској парцели ...../...

На катастарској парцели број ...../.. налази се зграда са катастарске парцеле број ...../... Зграда број 2 са катастарске парцеле ...../.. је укупне површине 174 м², од чега се 143 м² налази на катастарској парцели ...../.. а преостали део од 31 м² се налази на катастарској парцели ...../...

На катастарској парцели ...../.. и ...../.. налази се део зграде са катастарске парцеле број .../... Зграда број 1 са катастарске парцеле...../.. је укупне површине 64 м² од чега се 35 м² налази на катастарској парцели ...../.. а преостали део од 115 м² се налази на катастарској парцели ...../.. и део од 14 м² се налази на катастарској парцели ...../...

На катастарској парцели број ...../.. налази се део зграде са катастарске парцеле број .../... Зграда број 1 са катастарске парцеле ...../.. је укупне површине 45 м², од чега се 25 м² налази на катастарској парцели ...../... а преостали део од 20 м² се налази на катастарској парцели ...../...

Носилац права својине на наведеној непокретности је тужена Р. С. док је корисник тужени Г. З.. Тужилац је дана 05.11.2003. године Општинској управи у З. поднео пријаву за легализацију бесправно изграђеног објекта. Поступак није окончан.

Тужиоца од момента ступања у посед предметне некретнине и почетка градње, дакле од 1991. године, нико није сметао у мирној државини и он је у поседу предметне некретнине управо и био из уверења да је власник исте.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се утврди да је стекао право коришћења земљишта односно целе парцеле ...../.. и целе парцеле ...../...

Наиме, предметне парцеле, које су предмет тужбеног захтева тужиоца, Законом о одређивању грађевинског земљишта у градовима и насељима градског карактера (Службени гласник СРС“ број 32/68...) су одређене као друштвена својина. Законом о

грађевинском земљишту (Службени гласник СРС“ број 23/90...), у члану 1, било је прописано да се тим законом уређују основе правног режима грађевинског земљишта у друштвеној својини, својинско-правни и други стварно-правни односи у погледу земљишта у грађевинском подручју на коме постоји право својине и утврђују начела о уређивању и коришћењу грађевинског земљишта. У члану 3 став 1 тог закона било је прописано да се грађевинским земљиштем, између осталог, сматра и изграђено и неизграђено земљиште у градовима и насељима градског карактера које је до ступања на снагу тог закона одређено законом или на основу закона и земљиште у градовима и насељима градског карактера и другим подручјима предвиђеним за стамбену и другу комплексну изградњу, које у складу са условима и по поступку који су утврђени законом, одреди општина, односно град Б. односно градска заједница (градско грађевинско земљиште). Одредбом члана 5 став 2 тог закона било је прописано да грађани и грађанска правна лица могу у погледу коришћења грађевинског земљишта у друштвеној својини стицати права одређена законом, а одредбом члана 16 да се градско грађевинско земљиште не може отуђити из друштвене својине. Одредбом члана 21 став 1 било је прописано да Општина, односно град Б., односно градска заједница може градско грађевинско земљиште којим управља и располаже давати на коришћење правним лицима и грађанима ради изградње објеката за њихове потребе у складу са законом, одредбом става 3 тог члана било је прописано да се градско грађевинско земљиште може дати на коришћење под условом да су у складу са законом, утврђени услови за уређење простора за то земљиште, а одредбом става 4 истог члана било је прописано да Општина, односно град Б., односно градска заједница не може пренети право давања градског грађевинског земљишта на коришћење. Надаље је одредбама члана 22 тог закона било прописано да се градско грађевинско земљиште из члана 21 даје на коришћење на основу конкурса и непосредном погодбом, под условима, на начин и у поступку који прописује скупштина општине, односно град Б., односно градска заједница, а одредбама члана 24 став 1 и 4 истог закона било је прописано да се градско грађевинско земљиште даје на коришћење као уређено, те да се уређеним градским грађевинским земљиштем сматра оно које је комунално опремљено, неуређено земљиште чије је уређивање предвиђено годишњим програмом уређивања грађевинског земљишта, као и неизграђено градско грађевинско земљиште на коме је извршена парцелација, изграђен приступни пут (улица), електромрежа и решено снабдевање водом према месним приликама. Одредбом члана 10 тог закона било је прописано да се у погледу промета грађевинског земљишта, експропријације грађевинског земљишта на коме постоји право својине, као и преноса грађевинског земљишта у друштвеној својини, примењују прописи о промету непокретности, односно прописи о експропријацији, ако тим законом није другачије одређено.

Законом о промету непокретности („Службени гласник СРС“ бр. 43/81...) у члану 1 било је прописано да се промет пољопривредног и грађевинског земљишта, шума и шумског земљишта, зграда, станова, пословних просторија, идеалних делова својине на непокретностима и других непокретности уређује тим законом. Одредбама члана 2 истог закона било је прописано да се прометом непокретности сматра пренос непокретности у друштвеној својини са једног на друго друштвено правно лице, прибављање непокретности у друштвену својину од грађана, удружења грађана и других грађанских правних лица, отуђење непокретности из друштвене својине, замена непокретности у друштвеној својини и располагање непокретностима у друштвеној својини по другим основима и пренос права својине између грађана, удружења грађана и других грађанских правних лица (носилац права својине) и стицање права својине на непокретности у друштвеној својини. Одредбом члана 3 став 1 тог закона било је прописано да је промет непокретности на којима постоји право својине слободан, ако законом није другачије одређено, а одредбом члана 10 став 1 да се пољопривредно и

грађевинско земљиште, шуме и шумско земљиште не могу отуђивати из друштвене својине, док је одредбом члана 15 истог закона било прописано да се отуђење непокретности из друштвене својине продајом врши јавним надметањем, односно прибављањем писмених понуда.

Сходно наведеним законским одредбама, земљиште у друштвеној (сада државној) својини било је у посебном режиму промета, као што је и сада, па се по основу градње објеката на земљишту у друштвеној својини не може стећи право коришћења на том земљишту сходно одредби члана 24. Закона о основама својинско правних односа, имајући у виду да се располагање таквим земљиштем и стицање стварних права на истом уређује посебним прописима, те се одредбе о стицању стварних права грађењем на туђем земљишту из члана 22-24 Закона о основама својинскоправних односа не примењују када је у питању (нелегална) градња на земљишту у државној својини, односно градњом објеката на земљишту у друштвеној својини није се могло стећи право коришћења истог мимо поступка за стицање таквог права прописног напред наведеним законима.

Жалбени наводима тужиоца истиче се да је првостепени суд у овом делу погрешно применио само Закон о основама својинскоправних односа, а требао је да примени Закон о грађевинском земљишту али тадашњи Закон САПВ из 1986. године, јер је опште позната ствар да се у то време пренос права коришћења са ранијег корисника грађевинског земљишта на другог вршио путем уступања ранијег корисника Општини З., док је Општина онда исту некретнину—грађевинско земљиште додељивала лицу које се легитимисало као лице које је отпочело или изградило стамбену зграду, што се десило и у конкретном случају, а што произилази из записника од 24.05.1989. године, односно правни претходник тужиоца је уступио предметно земљиште Општини З., јер је на њему била започета изградња, да би се исто уступило тужиоцу, које земљиште је општини предато без накнаде, међутим, Општина З. није испоштовала договор и наведене парцеле које су предмет тужбеног захтева у делу којим је он одбијен је задржала за себе, иако су се на истима налазили делови објеката тужиоца, а тужиоцу је остала само једна мала парцела, да је објекат изграђен на парцели број ...../.. пословна зграда у улици М. И. ... уписана у земљишне књиге као земљишно књижно тело II у зкњ.ул.бр. 26529 к.о. З., па је сходно томе аналогно и у катастру требао и тужилац бити уписан као ималац права коришћења на тој парцели, али је уместо њега као корисника и власника уписано да је та непокретност друштвена својина и да је корисник Општина З., па се доводи у питање и начело тачности података у земљишним књигама, те да је првостепени суд морао, имајући у виду да некретнина која је била уписана у земљишне књиге има власника, тужиоцу да утврди и право коришћења на парцели на којој се тај објекат налази.

Међутим, такви жалбени наводи тужиоца нису основани.

Непокретности у државној (раније друштвеној) својини, па тако и градско грађевинско земљиште, како је то наведено, у посебном су режиму прометовања и њихово прометовање је било регулисано посебним законима, те се у том смислу на такве непокретности не примењује Закон о основама својинскоправних односа у делу у којем се говори о стицању права својине грађењем на туђем земљишту, па је првостепени суд правилно установио да тужилац грађењем на туђем земљишту није могао да стекне право својине, односно право коришћења по основу градње објеката на парцелама бр. ..../.. и ...../... На то не утиче чињеница што су објекти које се налазе на тим парцелама били истакнути у земљишним књигама, нити на то утиче чињеница што је наведене парцеле правни претходник тужиоца предао без накнаде Општини З., а ради

евентуалног даљег додељивања тужиоцу на коришћење, које су му опет морале бити додељене на начин предвиђен прописима којима се уређује располагање земљиштем у друштвеној, односно државној својини (цитиране одредбе Закона о одређивању грађевинског земљишта у градовима и насељима градског карактера и Закона о промету непокретности, а које су важиле у моменту градње објеката на предметним парцелама) па тако да жалбени наводи тужиоца не утичу на другачије пресуђење у конкретној правној свари у делу којим је одбијен његов тужбени захтев.

Свакако тужилац није могао ни одржајем да стекне право коришћења на парцелама бр. ..../. и ..../., имајући у виду да је знао да те парцеле нису његова својина, која чињеница произлази из Споразума закљученог дана 24.02.1992. године између С. Б., Г. М., Г. А. и Б. И., а којим је у члану 17 констатовано сагласном вољом странака да у моменту потписивања тог споразума пренос права својине и коришћења на некретности која је била предмет купопродајног уговора од 01.07.1991. године није могућ на основу купопродајног уговора, већ да ће се пренос права својине и коришћења на предметној некретности обезбедити путем усаглашавања бесправно изграђених објеката, а по захтеву Г. М. и А. и уз сагласност С. Б., а све у складу са позитивним законским прописима Општине З., као и из решења Скупштине општине З. од 18.03.1992. године којим се даје на коришћење непосредном погодбом Г. А. и Г. М. на равне делове градско грађевинско земљиште уписано у земљишно књижи уложак бр. 26529 к.о. З., парцела топ. бр. ..../././... којој одговара катастарска парцела бр. ..../. површине 11 ари 40 м², имајући у виду да је још тада тужилац знао да он нема право на коришћење свих парцела на којима је саградио објекте, а која чињеница свакако утиче на његову савесност, односно знао је да све објекте које гради не гради на земљишту на којем он има право коришћења, на шта се осврће и првостепени суд у побијаној пресуди, наводећи да тужилац није савестан градитељ, па су сви супротни наводи жалбе тужиоца неосновани.

Неосновано се жалбом туженог Г. З. првостепена пресуда побија у делу којим је одбијен приговор стварне ненадлежности Основног суда Зрењанин за поступање у делу тужбеног захтева којим се тражи утврђење и упис права коришћења на грађевинском земљишту, имајући у виду да и овај суд сматра да предмет тужбеног захтева јесте у надлежности суда опште надлежности, сходно члану 1. Закона о парничном поступку.

Међутим, основано се жалбеним наводима туженог Г. З. првостепена пресуда побија у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је он по правном основу сопствене градње и одржаја стекао право својине на објектима који се налазе изграђени на парцелама .../. и .../. у одређеним деловима, како је то наведено у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Како је то и напред наведено, а на шта се основано указује жалбеним наводима туженог Г. З., на објектима који су без дозволе за градњу изграђени на земљишту у државној (раније друштвеној) својини нису се могла стицати стварна права по основу градње на туђем земљишту сходно одредбама члана 22-24 Закона о основама својинскоправних односа, па тако ни тужилац није у конкретној ствари могао да стекне право својине на објектима које је саградио на наведеним парцелама а које су државној својини са правом коришћења од стране туженог Г. З., нити има савесности тужиоца приликом такве градње, како је то напред наведено, јер је знао да на предметним парцелама нема право коришћења, која чињеница, несавесност тужиоца, утиче и на постојање, односно непостојање услова за одржај у конкретној правној ствари, јер сходно одредбама члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, несавестан стицалаца не може стећи право својине на непокретну ствар на коју други

има право својине, па је овај суд првостепену пресуду у наведеном делу преиначио како је то наведено у изреци ове пресуде.

Имајући у виду да је првостепена пресуда преиначена, овај суд је одлучио о трошковима целокупног поступка, па је, имајући у виду коначан успех странака у спору, одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка и истог обавезао да туженима накнади трошкове парничног поступка и то туженом Г. З. на име састава одговора на тужбу од 13.07.2009. године и састава поднесака од 03.11.2010. и 24.05.2011. године у износима од по 6.000,00 динара, за заступање на рочиштима од 26.10.2010., 08.02.2011., 12.04.2011., 07.06.2011., 21.08.2012., 23.01.2013., 05.03.2013. и 04.04.2013. године у износима од по 7.500,00 динара и за приступ на једно одложено рочиште од 18.11.2009. године у износу од 4.500,00 динара, што укупно чини суму од 82.500,00 динара и туженој Р. С. на име састава одговора на тужбу од 06.08.2009. године у износу од 6.000,00 динара, те за заступање на рочиштима од 26.10.2011., 08.02.2011., 12.04.2011., 07.06.2011. и 21.08.2012. године у износима од по 7.500,00 динара и за приступ на једно одложено рочиште од 18.11.2009. године у износу 4.500,00 динара, што укупно чини суму од 48.000,00 динара.

Имајући у виду успех туженог Г. З. у жалбеном поступку овај суд му је досудио и трошкове жалбеног поступка који се односе на састав жалбе у износу од 12.000,00 динара, док му није досудио трошкове жалбеног поступка који се односе на састав одговора на жалбу тужиоца, имајући у виду да исти није допринео доношењу одлуке као у изреци ове пресуде.

Због изложеног, а применом одредаба члана 380. тачка 4. ЗПП-а и члана 375. ЗПП-а одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Милица Богдан Личен